

Naši i vaši zajedno

Autor Administrator

I vaši i naši – na groblju

Zvonimir Milèec, Jutarnji list

Posljednji pozdrav susjedu Matiæeu

Groblje je mjesto gdje se ipak nemremo
di-jeliti na purgere i do-jdeke. Ili na vaše i naše. U srijedu sam se na remetskom
groblju oprostil od svog bukovaèkog susjeda Bože Matiæea. Dvije kuæe nas dijeli.
A znamo se godinama, i to od njegova dolaska na naš brijeg. A došljaci su mahom
na Bukovac poèeli dolaziti šezde-setih i sedamdesetih. I kupo-vali zemljišta,
koja su se tada mogla kupiti za siæu, za raz-liku od danas kad su cijene be-zobrazno
visoke.

Matiæi, Dr-miæi, Ivanèiæi,
Šariæi, Bakule, Begiæi, Puškari, Ivande, Reniæi, Drinovci, Lozanèiæi, Kelave,
Leke, Vidiæi, Šošiæi... Šošiæi su bili medu prвima. Pr-va generacija je
tu odavno pokopana. A od druge, s Mirkom Šošiæem sam se druži. A moja žena s
njegovom sestrom Ružom pohaðala prva èetiri razreda u remetskoj puèkoj školi.
Mirko koji mi je po godinama blizu, èisti je ka-jkavac. Ima i mlaðih koji ka-jkaju,
ali u veæini su ostali "svo-ji". Susjeda Jozu Reniæa, profesora
hrvatskog i vrsnog lektora i redaktora, zaposlil sam u svojoj redakciji, gdje
je napravil uglednu novinarsku karijeru. Sestru mu Vesnu u redakciji zaposlil
sam kao po-moæenu radnu silu, gdje, kao i njezin brat, odraðuje veæ svoj dvadesetogodignji
radni staž. Otac Ante, veliki meštar stolar, sve živo od drva vlastoruèeno i temeljito
odradil je u mojoj kuæi. A Pero Drmiæ, uz pomoæ svojih sinova (jedan kajkavac, drugi
štokavac), prekrivao mi je krov na kuæi.

I sad se na oproštaju na remetskom groblju susreæem s
mnogima od njih. Istina je da je nas do-morodaca 10 posto meðu oku-pljenima,
ali takav je, samo obrnuti, odnos i kad poka-pamo nekog od naših. Od pokojnika
se oprostil remetski župnik Anto Kneževiæ, rodom iz bosanske Posavine, koji je zamijenio
dugogodišnjeg žup-nika oca Slaveka Miheteca, mojeg bukovaèkog starosje-dioca,
koji je sada ravnatelj remetskog svetišta...

Posljednji pozdrav susjedu Matiæeu!